

దీని చిట్టచివరికి సహనం మొహమాటం
వదిలిపోతూ ఉన్నాడు. ఆ సమయంలో
చెప్పినట్లుగా ఉంది.

“మనం అంతా కలిసి” మధ్యవర్తి
అని చెప్పి చిరునవ్వు ఒకటి చిరికినాడు.
“కాని ఇంకా” అన్నాడు మధ్యవర్తి తొందర
నొచ్చింది.

“ఈ అంతా అతడే కాదు. కాని
యిప్పుడు ఏ దుక బాగుండదు. అయినా
అని యిప్పుడు దొరకడంలేదు” అన్నారు
చలవలిగారు, అతనికి కావాలే మానగారు.

“మానగారు చూడండి” అన్నాడు
శేఖర్ వెంటనే అందుకొని

వెంటనే సంబంధం కలిపేసిన అల్లుడు
చూసి : క్షీరిదిక్కిరైపోయి “అల్లుడూ”
అన్నారు చలవలిగారు.

కాడనలేక పోయాడు శేఖర్.

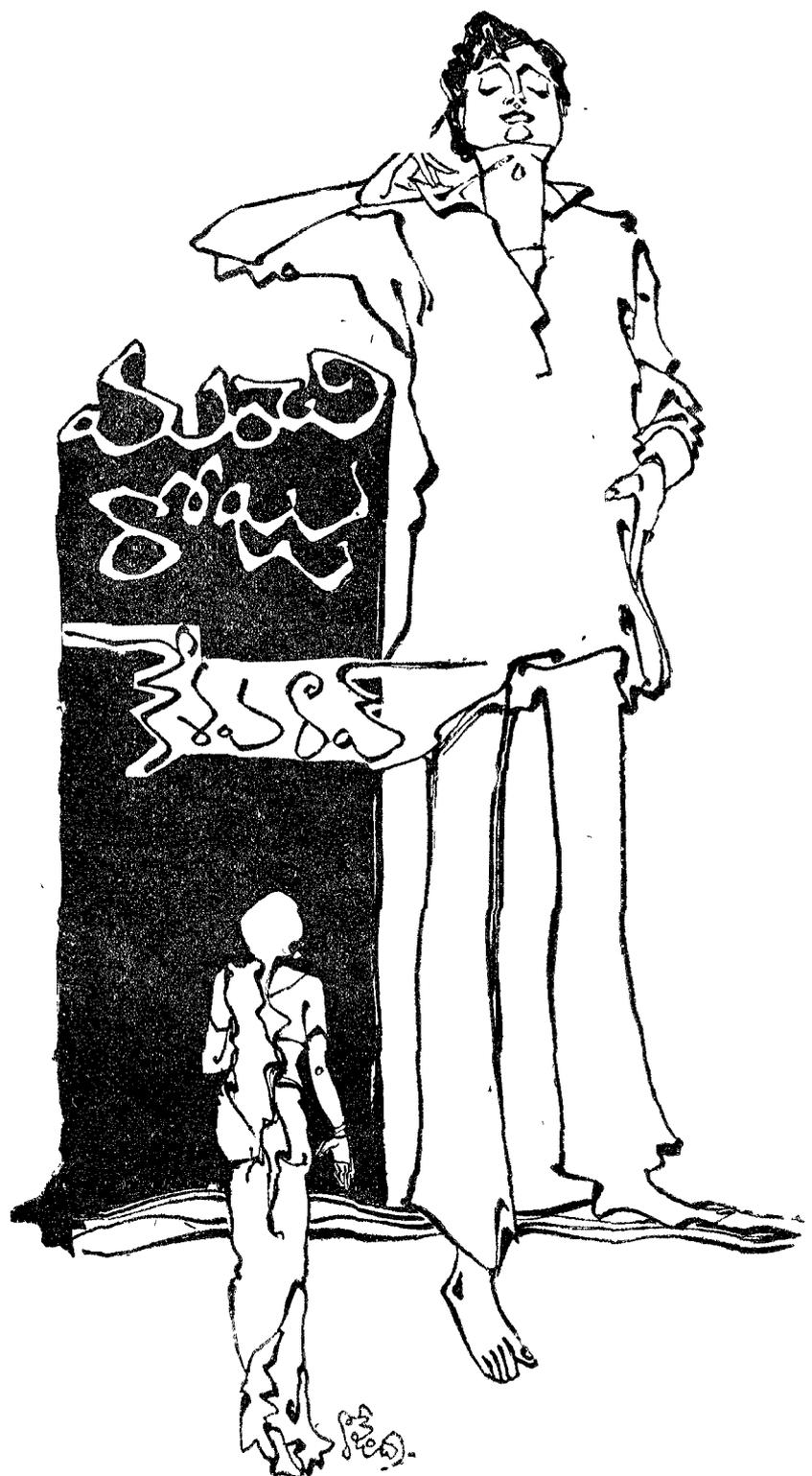
విలా అనగలడు?

అన్నీ పార్టీ లేనివాడు. నెలకు అయిదు
పందల జీతం నా అమ్మ వాళ్ళు ఏవరూ
లేనివాడు. అన్నీ అంతమూ వున్నవారు,
వదిలిపెట్టి వున్నారు, ఒక్కగా నొక్క
కూతురులే భర్తగా చేసుకుంటానంటే విలా
అనగలడు. మీరు అనగలరా?

కులమా వెరుకాడు. గోతమా ఒకటి
కాదు. మెజారిటీ వుంటే దిన్ని చట్టా
అయినా లేనిగా చేసి పారేయవచ్చు అప్పుడు
దబ్బున్నవాళ్ళు అనుకోవాలేగాని, పెళ్లి
కొడుకు రకంగా వుంటే పెళ్లి అగుతుందా!
అగదు సరికదా, ఏమర్నీలో సైనిక
పట్టాం దిగినట్టు కొత్త కొత్త హంగులు
ఆర్కాటాలు వుట్టించి, మతి మతిలో
వుంచకుండా, నీది నీరదుకు అనేది తెలియ
కుండా జరిగిపోయింది.

పెళ్లి అయిన తరువాత, అల్లుడిని
ముద్దుగా పోషిస్తూ కూర్చోబెట్టి, “విక్కడో
వుండడం విందుకు కేళ్ళిడే మా ముందు
వుండిపోతే ముద్దు ముచ్చటగా వుంటుంది.
పుద్వోగం వురుష లక్షణం అన్నారు కాబట్టి
చెసుకో. లేకపోతే ఈ అన్నీపై అజ
మాయిసీ చేసుకో. ఏమంటావు” అన్నారు
చలవలిగారు. తన మాట ఇల్లదికం వచ్చాడు.
తనూ వచ్చాడు. అల్లుడు కూడా వచ్చి
నాగుండునని ఆమన ప్రదేశ్యం.

“అల రిమా! ఛస్తే వుండను” అనే
కాడు శేఖర్.

“ఇల్లదికం ఏమిటి అల్లుడూ, భలే
వాడినా” అన్న పెట్టుననవ్వేవారు “అయినా
కుభమా అని పెళ్లి జరిగితే చావు
మా లెండుకు వచ్చింది” బాధపడిపోతూ
అన్నారు.

“ననే నీ గాష్ట్రం. పెర్నాడినికాబట్టి
చెప్పాను.”
అల్లుడికి, కూతురికి వ్యత్యేకంగా
భోజనం వడ్డిస్తూ, కల వుదాటవ నిలబడి
అత్తగారు అదే మాట అన్నారు. భార్య

శేఖర్ ముఖారోకి చూపించి, సమాధానం ఇచ్చాడు.

మంచి రోజు

అల్ప విద్యుతుగా కూర్చోని, శేఖర్ వుండిపోయాడు! వీళ్ళరూ తెలివితే వా కళ్ళలోకి చూస్తూ "చక్కగా యిక్కడ కలు కలుడడు. మరేమో పగలంతా

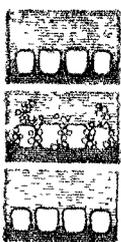

నోటి దుర్వాసనను ఆపండి... కోలేట్ డెంటల్ క్రీమ్ తో దంతక్షయంను ఎదుర్కోండి

నోటి దుర్వాసనను ఆపండి... కోలేట్ డెంటల్ క్రీమ్ తో దంతక్షయంను ఎదుర్కోండి

నోటి దుర్వాసనను ఆపండి... కోలేట్ డెంటల్ క్రీమ్ తో దంతక్షయంను ఎదుర్కోండి

నోటి దుర్వాసనను ఆపండి... కోలేట్ డెంటల్ క్రీమ్ తో దంతక్షయంను ఎదుర్కోండి

నోటి దుర్వాసనను ఆపండి... కోలేట్ డెంటల్ క్రీమ్ తో దంతక్షయంను ఎదుర్కోండి

నోటి దుర్వాసనను ఆపండి... కోలేట్ డెంటల్ క్రీమ్ తో దంతక్షయంను ఎదుర్కోండి

ఒక్క దంతక్షయం మాత్రమే దీనికన్న మేలైన దంతక్షయ సమకూర్చగలదు.

అసీదుకు వెళ్ళిపోతారు" అంది గోముగా:

"ఇల్లరికమని ముందే చెప్పివుండాలింది. ఇప్పుడైతే ఒప్పుకునే వాడివి. ఇప్పుడు లాల్ ముడులు నేర్పారని అరుకోలేదు" అన్నాడు సీరియస్ గా.

"మీరు మరీనండి. ఇందులో తప్పేం వుంది?"

"ఇందులో తప్పేం వుంది? నీకు పెళ్ళి చేసుకునే వాడినే కాదు."

"పెళ్ళి మీరు చెతుకున్నారా? మావాళ్ళే చేశారు." అన్నది బాల్యంబంబం.

"జోక్ లాదామినా"

"అబ్బ, అంత రోపం ఏమిటండీ" అంది అతని ముక్కు పట్టుకు లాగుతూ.

"ఇక్కడే వుండినో మనవడా" అంది చలవతి అత్తగారు తెల్లారేక. ఇంటి అననా యితీ నిక్కడ పోతుండో అని అనిక బాధ.

వీళ్ళందరికీ సలాకోంగా వుందా? ఆ క్షణం మంచి మానగలిగి, భయంకరంగా కనిపించింది. సరికొదామనుకున్నాడు. అలా చేస్తే సిరికాడుగా జను కడ్డారని భయ వడ్డాడు. చెప్పి వెళ్ళడమే దైర్ఘ్యం అంటుంది మనుకున్నాడు.

"నీ అమ్మాయిని నిప్పుడు పంపు తాడు" అని, "నేను రేపు వెళ్ళిపోతున్నాను" అన్నాడు శేఖర్.

"ఒకసారి అగోచించుకో అబ్బడూ: ఒక అయ్యనోటిలో పెట్టాక మా అభ్యంతరం ఏమంటుంది? మస్క విప్పడం తే అప్పడే" అన్నారు చలవతిగారు ప్రయాణమయ్యే శేఖర్ తో.

"నరే! మందీరోజు నిర్ణయించండి."

ముందు బెట్టు చేసినా ఇల్లరికం రావడానికి ఒప్పుకున్నాడు. అప్పుడు అనిదీంను కున్నాడు అనుకున్నాడు చలవతిరావుగారు. ఒకసారి తనూ ఇలా అన్నవాడే.

అప్పుడంటే మనాకా అనుకున్నారా? ఇల్లరికం రావాలా? నిలా దివివన్నారో. ఏప్పుడంటే అప్పుడు పంపుతారట అనుకుంటూ కోల్ల బట్టలు కీసుకుని శేఖర్ వెళ్ళాడు.

కేలండీలో కావాలంటే రెండు చిరగాళ్ళు "సలానా ఆదివారం మంచిది. అన్నిర్యాట్లు చేశావో" అంటూ మా ప గా రి సుంచి వుత్తరం వచ్చింది. అనసరమైన నిర్వాట్లు చేశాడు.

ఆదివారం వచ్చింది. వస్తారనుకున్న

వాళ్ళు రాలేదు. ఏ అవాంతరం వచ్చిందో-
కంగారు పడ్డాడు శేఖర్.

“వీర్యాలు చేశామని వ్రాశాం. అల్లుడు రాలే
దేమిటి? శలవు దొరకలేవా? ఇంకా ఉద్యో-
గం ఏందుకు? వెధవ ఉద్యోగినికీ రిజైన్
చేసి రాక- చలవతిగారి అలోచనలు సాగు-
తున్నాయి.

“ఏందుకు రాలేదో” అని శలవు వెట్టి
వెళ్లాడు శేఖర్.

“అల్లుడెందుకు రాలేదు వెప్పా”
అనుకుంటూ చలవతిగారు బయల్దేరారు.

మనకోసం మావగారు, వెళ్లారని తెలిసి
పుండమని బ్రతిమాలినా వినకుండా వెనక్కి-
మళ్లాడు.

శేఖర్ బయల్దేరి వెళ్లాడని విని చలవతి-
గారు తిరుగు ప్రయాణం కట్టారు.

ఒకరిని ఒకరు కలుసుకోలేదు.

మూడం వచ్చేస్తుందికాబట్టి మంచి
ముఠారాలు కుడరడంలేదని చలవతిరావు-
గారు పుత్రార్థం వ్రాశారు.

మూడం వెళ్ళిపోయింది మెల్లిగా,
పండుగకి రమ్మని పిలుపు వచ్చింది.

కొత్త అల్లుడు వెళ్ళకపోతే మర్యాదగా
పుండదని వెళ్లాడు.

వత్తిడిచేస్తే మొదటికే మోసం వస్తుం-
దని వివ్వరూ ఇల్లరికం ప్రసక్తి తీసుకు-
రాలేదు. పండగ అయిపోయింది, ముఠా-
ర్థం సెట్టింపమని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు
శేఖర్.

మూడు నెలలయినా ముఠూర్థంమాట
రాయలేదు చలవతిగారు.

తిక్కరేగి పురోహితుడితో సంప్రదించి
మావగారింటికి వెళ్ళి, “శ్రీము లేదు
తీసుకుపోవాలి” అని తొందర చేశాడు.

ఇంట్లో అందరూ ముక్కున వేలేసు-
కున్నారు.

అందరికన్నా ముందు తేరుకున్న చలవతి
“అదేంటి అల్లుడూ స్టేటు ఫిరాయించేవు,
అంత కోపం రావడానికి మేము ఏం తప్ప
చేశాం” అన్నారు.

“స్టేటుమిటి? ఫిరాయింపడం
ఏమిటి?” అని చుట్టు పక్కలదూశాడు.

ఏ స్టేట్నూ కనిపించలేదు.

చలవతిగారు వివరించారు.

“నేనీలా అనుకోని అలా చెప్పాను. మీరు

ఆంధ్రపత్రికలో
ప్రతిరోజూ

- * మన సినీమాలు
- * టైప్ సాఫ్ట్ వేర్
- * మా ఊరి సమస్య
- * దిన ఫలం

చదవండి!

అలా అనుకుంటే వీలా కుదురుతుంది”
అన్నాడు శేఖర్.

వాడిస్తే రంగం చెడుతుందని వూరు
కున్నాడు.

వీళ్ళ తెలివి నా ముందా - కాలరు సరి
చేసుకున్నాడు.

మర్నాడు పురోహితుడు వచ్చి, లెక్కలు
కట్టి, అమ్మాయిజాతకానికి ఈ ముఠూర్థం
పనికి రాదు అన్నాడు.

“ఇంటికెళ్ళి లెక్కకట్టి వెబుతా” అని
వెళ్ళిన పురోహితుడు మర్నాడు కూడా
రాలేదు.

శేఖర్ కబురు చేశాడు.

శ్రాద్ధ కర్మలకి పొరుగుూరు వెళ్లారని,
వారం రోజులదాకా రారని జవాబు వచ్చింది.

ఇదేం అసశకుపం శేఖర్ గొణుకున్నాడు.
“మేము తెలియజేసాం. కంగారు పడకు
అల్లుడూ” అన్నారు వెళ్ళిపోతున్న శేఖర్ తో.

రోజులు లెక్కపెడుతున్నాడు శేఖర్.
అని రెండు నెలలుగా మారాయి. భార్యవచ్చే
సూచనలు కనిపించలేదు.

మావగారి ముందు చిటవట లాదాడు.
అయిన ముట ముట లాడకుండా,
“ముఠూర్థంలేవో వున్నాయిగాని నరిసోడం
లేదు.”

“అదివారం ప్రయాణం చేయిద్దా
మంటే నడమర దిక్కుకి ప్రయాణం వార
కూల. వెళ్ళకూడదు అంటున్నారు.”

“సోమవారం మాకు అచ్చిరాలేదు.”

“మంగళవారం నాడు పుట్టింటి ఆడ
బడచుని వివరూ వంపరు. అది నీకూ
తెలుసు.”

“బుధవారం మా పూజోత్సవం జరుగు
తుంది. ఆవేళంతా పాడావుడి.”

“గురువారం ప్రయాణం కమ్మందా
మంటే పుత్తి మెతకోజ. వ్యవహారం
నాన్నుడగా వుంటుంది.”

“శుక్రవారం వసుపూ కుంకుమ పెట్టు
కూడదు అంటారు. అదీగాక శుక్రవారం
ప్రయాణము వారికూల.”

“శనివారం దుర్గుహూర్థం యే శని
వెట్టుకుంటే నిడేళ్ళవరకు వదలరు

బింద్యంలో కొట్టు కలుపుకున్నావనీ క్రొవండ్రి

నేననేది ఆ కలపే “అల్లరికొట్టు” కు బదులు
“నల్లరికొట్టు” కలుపుతో ఏడుకోవడంకీ బిలుంటుందనీ!!

